

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima tertia Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

rio, anno millesimo centesimo duodecimo. Sed Deo sanctum suum per crebra miracula mirificante, Gerardus episcopus, successor Lietberti, eum eleuauit in natiuitate Baptistæ: & ex confluentium oblationibus, noua basilica super eius tumulum est sumtuosè ædificata: in qua Canoniorum octodecim celebre collegium, à domino Gaesbecano dotatum & institutum, diuina officia reuerenter peragit. Locus dicitur Anderlacum & à recentioribus Anderlechtum, Bruxellensibus, apud quos indigenæ iure ciuium gaudent, vicinus. Pingitur vt opilio, bubulcus, & arator. Habet enim in manu pedum: ad pedes oues, boues, & instrumentum triangulum ligneis dentibus distinctum, quo semina aruo iniecta obruuntur, quod quidam dentale, alij pectinem: Belgæ, *een egghe* vocant. Lakenfis ecclesia ad aquæductum Bruxellensè, addit ei in maius clauis suæ ecclesiæ, eo quod in ea custos, velut alter Neptianus, Deo seruiert.

Decima tertia Septembris.

1º. De S. Amato episcopo apud Duacenos.

Ex libris Duaci, & Marcenæ.

B Royli, depositio S. AMATI episcopi & confes. Cuius virtutem Saluator omnium pius, magnificauit in temporali vita suorum gratia meritorum. Fuit episcopus Senonensis, sed apud Theodoricum regem de infidelitate accusatus, per eius execrabiles iussus in exilium est ablegatus, causa non discussa. Quamobrem Peronæ exulauit vsque ad mortem Vltani abbatis:

Sigbertus

anno 672.

In catalogo

Democharis

est 22.

Bb 3

deinde

Septemb. 13.

N A T A L E S

deinde beato Mauronto commendatus, primum Hamatici vixit, vbi sepeliuit sanctas abbatissas Gertrudem & Eusebiam. Postmodum requisitus à Rictrude & filio eius iam dicto Mauronto, suscepit regimè monasterij, S. Petri quod Broyli in fundo suo apud Menapenses construxerant. Quo in loco monasticam congregationem gubernauit, & populo alimenta caelestis praedicationis ministravit, vsque ad annum sexcentimum nonagesimum, quo sanctissimam vitam finiuit. Eius corpus sed & ferri pondus, quod ad collum gestauerat, multis miraculis claruerunt. Quibus auditis Theodoricus rex ad sepulcrum veniam perpetrari in eum facinoris flagitauit, & multas possessiones ad alimoniam seruorum Dei eidem contulit. Maurontus vero ad honorem eiusdem praesulis, sui etiam patrimonij multa praedia, per chartarum instrumenta assignauit. Praeterea haud longè à beati Petri ecclesia aliam Deiparae construxit basilicam Ad quam diuinitus monitus, cum sancto Baido Morinorum episcopo; beati Amati reliquias translulit. Postea à clero Meruillano, propter Nodmannorum incursiones Duacum est translatus, in sui iuris ecclesiam. Anno denique octingentesimo septuagesimo quarto obtinuerunt fratres Meruillani siue Broylenses, à Ioanne episcopo Cameracensi, Carolo rege, & Arnulpho Comite, vt cum omnibus priuilegijs & possessionibus Duaci remanerent. Elevatione per Baidum facta & translatio, recoluntur quarto Calendas Maij, & decimo quarto Calendas Nouembris.

Est verò Duacum vrbs dioecesis Atrebatensis, in Galliana Flandria, nuperrimè ex Louanio multum decorata generali

nerali

nerali vniuersitate omnium studiorum. A Guilielmo Neubrigensi rerum Anglicarum historico dicitur nobile castrum *Duay*.^e Lib. 5 (2)

a. *Archiepiscopum fuisse liquet ex subscriptionibus Concilij Aurelianensis tertij, vbi Leo Senonensis subscribit. Tomo 2. Concil.*

b. *Cuius mentio supra, 20. Iunij. & 22. Iulij.*

c. *Imo Sueffiones, ac postea inde Duacum. Vide 16. Octob. 5°.*

d. *Hac concessio precessit translationem ex Sueffione; & facta est non per Arnulphum sed per Balduinum ferreum Comitem Fland.*

e. *In Chronico Cameracensi, Castrum Duwaicum.*

2° De sancto Flederico presbytero

Ex informatione quam mecum in Vlinderzele accepit Martinus Baccius Pastor Alostanus, anno septuagesimo sexto.

IN territorio Alostano, loco *Vlinderzele* festiuitas sancti **F L E D E R I C I** presbyteri & confessoris. Qui natione Francus, à parentibus Christianis natus, quod professus est in baptismo, ab ineunte ætate obseruauit Literarum & virtutum studio adolescentiam insumfit. In sacerdotum ordinem ascitus, pastorale munus subiit in *Vlinderzele*, sicut Aaron vocatus: vbi pietatem & famam doctrinam subditis instillauit. Fertur autem primitias sacerdotij celebrans, obrinuisse ranarum eum turbantium silentium. Festos dies incipiebat pridie ab hora duodecima. (Quod etiam à Scotis obseruari à sabbathi meridie, testis est Hector Deidonanus.) Inter alias virtutes multum studuit pacificandis discordibus. Cùm autem ad senectam bonam peruenisset, virtutibus Folio 287.

Septemb. 13.

NATALES

& miraculis clarus, spiritum suum, quem pro grege & pro ecclesia laboribus exhauserat, Deo latus reddidit. Cum autem peregrinantes varia eius sentirent beneficia, inter quos multi fuerunt surdastri, curia Bruxellensis commissarios misit, qui rem totam examinarent, quique sacras reliquias secum asportare meditabantur, sed claustrum feretri propter irruentem tremorem aperire non poterant, quod mox Pastor loci commodè aperuit. Vnde reliquias ulterius attingere formidarunt. Accidit autem quorundam adhuc viuentium memoria, cum ex antiquo feretro in nouum reliquiarum reponerentur, Pastorem lineam vetera secum tulisse, quæ ad sistendum sanguinem Ioanni de Clerck, in fomitem conuertere non potuit, sed ab igne illæsa, eius sanguinem vulnere admota sistebant. Hæc ferè sunt quæ ad eius memoriam apud Pastorem loci asseruantur. Vulgo fertur natus apud Parisios, sed ignoratur an fuerit vicarius Pastor monasterij Gandauensis, an verò Pastor, priusquam is locus diuo Bauoni esset collatus. Quod ante annos multos factum esse constat Otho enim secundus, villam *Vluerzele* nominat inter possessiones Gandensis cœnobij. Posterior sententia mihi est verisimilior, quod tam pauca de patrono suo sciant. Nam cœnobitæ Gandenses initio dicuntur per se diuina officia in *Vluerzele Houshem*, & *Baueghem*, iusto numero & velut Prioratum constituentes, perfecisse: serius autem vicarios accepisse. Quare notior foret beati Federici vita, si Bauonensium fuisset vicarius. Pingitur vti sacerdos, cum calice & hostia, in altari, feretro, vexillis, & peregrinantium imaginibus. Et solet in altari eius nondum consecrato

Apud Mele
rum anno
974.

crato celebrari de eo sacrum, ad requisitionem peregrinantium, super lapide portatili. Cæterum anno millesimo quingentesimo quadragesimo quinto, sollicitatus fuit Martinus Cuperus Coëpiscopus Roberti Croy, Cameracensis episcopi, vt altare sancti Flederici consecraret, diem festum, & processionem ei constitueret. Qui omnibus expensis sua suffraganea sui que episcopi auctoritate, feretrum annuè circumferri ordinauit, die Dominico post natalem sanctorum Petri & Pauli: altare in sancti confessoris honorem consecrauit pridie exaltatæ sanctæ Crucis: eundem que diem annuè in memoriam patroni per parochiam festiuium instituit: dato desuper Flandrico diplomate. Quod tamen intra triennium in pestifera ædilis domo deperditum putatur, cum diligenter quæsitum, nusquam sit inuentum. Fit autem Missa de communi, & lectiones Matutinæ ex Maximo notantur, *Ad laudem sancti.*

Decima quarta Septembris.

*1°. De S. Materno episc. & eius
successoribus.*

Ex diuersis, potissimum ex Tungrorum & Treuorum Breuarijs.

TReuiris sancti MATERNI episcopi, discipuli sancti Petri, qui simul Treuirensi Colonienfi, & Tungrensi ecclesijs præfuit archiepiscopus, & Colonix spiritum Deo reddidit, sed Treuiris in ecclesia sancti patris Eucharij, quæ nunc ad sanctum Matthiam appellatur, simul cum
ijsdem